

Кога се тиче како живе приче

Дејан Алексић

Пре него што сам почела да читам ову књигу збунио ме је наслов, па сам постављала разна питања. Како могу приче да буду живе? Ко их је створио и оживео? Да ли су и слова која чине сваку причу жива и многа друга питања?... Такву књигу нисам читала до сада. Схватила сам да су заправо приче главни ликови. До сада су то били људи или друга жива бића. Увек су у себи носили нешто добро или лоше.

У "Уводној причи,, њен аутор се жали да је веома тешко писати приче јер су неке давно написане и све личе једна на другу. Због тога он чини писане вратоломије како би његове приче биле другачије. То се види у "Истим причама,,. Писац је написао две приче које се нису подносиле, а уствари у причи се радило о две исте ствари. Размишљао је да пребаци једног витеза у другу причу. Два витеза су кренули једно другом да причају приче.

„ Прича о размаженој причи” је тражила да из ње избаци вука зато што има буве али и тачке и зарезе које су исти као буве . Она је мислила да је много важна пе се дружила само са озбиљним причама и романима. Писац се наљутио и избацио је њу из књиге. Касније, када је почела да га моли да се врати у књигу, он је то учинио и оставио да читаоци реше да ли ће у њој бити вук. Ја као читалац не бих вратила причу у књигу зато што се много правила важна.

У „ Причи коју нећу да напишем “ писац је поручио да неће да пише приче које немају мишљење, а у причи „ Празна прича” каже да свака прича мора да има догађај и главне ликове. Због тога сам док сам писала овај текст била све време у дилеми да ли да пишем о књизи и њеном садржају и главним ликовима, или о појединачним причама.

И на крају, признајем било ми је тешко да завршим моју причу о књизи. Када би ми неко годину дана раније показао овај текст ја не бих знала о

чему сам писала. Сада на крају сам сигурна да је писац главни лик у овој књизи, јер је само он могао да пошаље поуке. А оне су да су људи написали много књига и прича и да је писцима тешко да напишу нешто што не личи на оно што је већ написано. Зато позива све да много читају јер се тако стиче знање, а знање је највеће богатство.

Ја се слажем са његовом поуком и поруком.

Ученица: Зоја Симић 3/1

Учитељица: Ирена Тошић

ОШ Јован Миодраговић